

[Justitsministeren.]

lige Sider modtaget Henvendelser om at søge den førnævnte Bestemmelse i Tinglysningslovens § 52 ændret, saa at de Rettigheder, der ikke tinglyses inden Fristens Udløb, ikke den 1. April 1937 kommer til at staa uden Retsbeskyttelse. Det vil komme til at gælde en Mængde Vejrettigheder, som er stiftet dels ved Hævd, dels ved Udstykninger, endvidere en Række Servitutter vundet ved Hævd, Rettigheder stiftet ved Landvæsenskommissionskendelse, Ekspropriation eller lignende offentlige Forretninger. Spørgsmaalet er saa: Hvad skal man gøre? Der kunde være Tale om yderligere at forlænge Fristen i 5 Aar, men det virker lidt latterligt, synes jeg, at blive ved med disse Forlængelser; men omvendt: mod at opgive Kravet om Tinglysning taler Bestemmelsen i Hovedloven om, at Tingbøgerne skal gøres saa paalidelige som muligt. Efter Justitsministeriets Formening vil det imidlertid ikke kunne vække afgørende Betænkelighed at opgive Kravet om Tinglysning og, under Hensyn til Vanskeligheden ved at finde en rimelig og retfærdig Begrænsning, at lade dette gælde alle Rettigheder over fast Ejendom, som er gyldigt stiftet uden Tinglysning før 1. April 1927.

Som Følge heraf bestemmer Lovforslagets § 1, at Tinglysningslovens § 52, 1ste Stykke, 1ste Punktum, affattes saaledes:

„Rettigheder over fast Ejendom, om hvilke det med Rimelighed maa antages, at de er gyldigt stiftet med Retsvirkning for Trediemand uden Tinglysning før 1. April 1927, bevarer ogsaa fremtidig deres Gyldighed uden Tinglysning.“
— dog at Rettigheder naturligtvis kan kræves tinglyst.

§ 2 bestemmer, at der i Loven indsættes en ny § 52 a, gaaende ud paa, at hvis der opstaar Tvist, kan enhver af Parterne ved skriftlig Begæring til Tinglysningsdommeren forlange Sagen behandlet efter nærmere angivne Regler. Der berammes et Retsmøde, hvortil Dommeren indkalder de interesserede Parter, og fremsættes der ikke paa dette Møde nogen Indsigelse imod den paastaaede Ret, afsiger Dommeren en Kendelse om Notering i Tingbogen; fremsættes der Indsigelse, søger Dommeren at tilvejebringe en forligsmæssig Ordning, og kun i Mangel af denne opstaar der en egentlig Retssag. En Udskrift af Kendelsen eller Forliget bliver ved Tinglysningsdommerens Foranstaltning at tinglyse paa Rekvirentens Bekostning.

Paa denne Maade skulde man uden alt

for meget Besvær og navnlig uden alt for mange Retssager kunne opnaa den Orden i disse Forhold, som er tilsigtet ved Tinglysningsloven, og jeg tillader mig at anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Da Indenrigsministeren senere i Dag skal være til Stede i Folketinget, gaar vi først til den under Punkt 3 paa Dagsordenen opførte Sag, som er:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om kommunale Valg.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 59).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Med Hensyn til den almindelige principielle Begrundelse for det foreliggende Forslag til Lov om Ændringer i Loven om kommunale Valg tillader jeg mig at henvise til de Udtalelser, som jeg fremsatte ved Fremsættelsen i Folketinget, Folketingstidende Sp. 1047, og som sikkert er Tingets Medlemmer bekendt, medens jeg i øvrigt skal gennemgaa Lovforslagets Bestemmelser, saaledes som de foreligger vedtaget af det høje Folketing.

Betingelserne for kommunal Valgret med Hensyn til Valgrets alder er, at den paagældende opfylder Betingelserne for Valgret til Folketinget, medens Aldersbetingelsen i den gældende Lov har været fastsat til 25 Aar. Denne Ændring betyder, at den Valgrets alder for Valg til Folketinget, der maatte blive fastsat i den kommende Grundlov, straks vil blive gældende ogsaa for Valg til de kommunale Raad.

Med Hensyn til Bopælsbetingelsen bestemmes det, at vedkommende skal have haft fast Bopæl i Kommunen siden den 15. November forud for Valget, medens den gældende Bestemmelse er, at vedkommende skal have haft fast Bopæl i Kommunen helt siden 1. Januar i Kalenderaaret forud for Valget.

Med Hensyn til Kravet om en vis Skattebetaling gaar den gældende Regel ud paa, at vedkommende skal have betalt den ham paalignede direkte Skat til Kommunen for Tiden 1. April—30. September i det Skatteaar, hvori Valget foregaar, samt tillige i hele det umiddelbart foregaaende Skatteaar. Efter det foreliggende Lovforslag bliver